

Erasmus+ Mobility, studentská stáž, Málaga, Španělsko

Číslo projektu: 2024-1-CZ01-KA121-VET000196440

Typ aktivity: krátkodobá mobilita

Termín: 4.5. do 17.5. 2025

Počet účastníků: 13 studentů + 1 dozorující učitel + 2 stínování

Ve dnech 4.- 17.5 2025 proběhla pracovní stáž v Málaze v rámci programu Erasmus Mobility+. Této stáži se zúčastnilo 13 studentů 3. ročníků, kteří byli zaměstnaní v šesti tamních firmách. Cílem mobility pro studenty bylo nejen nabytí praxe v zahraničí, ale rovněž poznat jinou kulturu a rozšířit si obhledy.

Studenti vybráni na základě doporučení pedagogů a před odjezdem rovněž museli splnit hned několik povinností. Museli sepsat v anglickém jazyce strukturovaný životopis spolu s motivačním dopisem, které byly následně zaslány do španělských firem. Na základě těchto dokumentů pak byli studenti umístěni do firem tak, aby bylo vyhověno jejich studijní specializaci, pracovním zkušenostem a schopnostem:

Studenti Jakub Štifter (3.EE) a Vojtěch Šišpela (3.ER) pracovali na elektroinstalacích ve firmě Electromontajes Ayuso. Václav Mydlil (3.EE), Vojtěch Moudrý (3.EM), Lukáš Brunclík (3.ER) a Liliana Kotašková (3.EM) stáž absolvovali v opravně elektroskútrů E-Tron, kam za nimi na pár dní zavítal na stínování i kolega Jiří Vastl. Marek Buřič (3.ER) a Jan Prim (3.S) byli ve firmě Lifes Camper, kde vyráběli a instalovali vybavení do obytných vozů. Kateřina Kubičková (3.S), Matyáš Novák (3.S) a Vladimír Jiřík (3.S) se podívali pod kapotu autobusů a dalších vozidel ve firmě Leiva Bus. Štěpán Mikeš (3.S) a Jiří Siegelbauer (3.ER) pak byli samostatně umístěni do firem – Štěpán pracoval v autoservisu Llantacars, kde získal zkušenosti se servisováním kol, pneumatik a seřizováním geometrie (často luxusních) aut. Jiří se pak ve firmě Servihonda SL podílel na přípravě motorek k expedici do zahraničí.

Dva naši pedagogové se rovněž ve Španělsku vystřídali na stínování. První týden s námi v Málaze strávil Giuseppe Quagliata, který podnikl sérii náslechu hodin různých jazykových úrovní na tamní státní jazykové škole Escuela Oficial de Idiomas de Málaga (Official English School of Málaga). Kolega Jiří Vastl pak druhý týden převzal štafetu a stínoval ve firmě v opravně elektroskútrů E-Tron. Rovněž zavítal do Instituto de Enseñanza Secundaria La Rosaleda (La Rosaleda Secondary and VET School), kde mu domácí učitelé přiblížili strukturu španělského vzdělávacího systému a provedli jej po rozlehlém areálu školy.

Studenti během týdne docházeli do práce, kde je jejich mentoři vpravovali do chodu firmy. Doprovodný program byl zajištěn agenturou EuropeanEra. Po centru města nás provedla tamní průvodkyně Esther, která nám doporučila nejlepší gelato v okolí. Pak jsme zavítali do malebné vesnice Frigiliana, která je typická pro španělský venkov. Dalším ozvláštňením programu byl

výlet do jeskynního systému u městečka Nerja, kde jsme mohli obdivovat krápníky a dohadovat se, jakým směrem rostou stalagmity a stalaktity. Asi nejzajímavějším byl celodenní výlet na Gibraltar, kde se studenti probojovali přes svačiny-chtivé opice na vyhlídku Rock of Gibraltar a prozkoumali staré vojenské objekty rozesté všude po okolí. Zpátky v Málaze nám průvodkyně Esther ukázala pevnost Gibralfaro, jejíž historie je protkána vlivy třech kultur – křesťanské, židovské a arabské. Naším posledním společným dobrodružstvím byla vyhlídka Alcazaba, která skýtala krásné výhledy na město a všeobklopující modř oceánů.

Mobilitní programy v rámci Erasmu, které kladou důraz na odbornou praxi, představují pro studenty neocenitelnou příležitost k získání pracovních zkušeností, zdokonalení jazykových dovedností a poznání jiných kultur. Naší škole se podařilo získat finanční podporu z programu Erasmus Mobility+, díky čemuž byly vybraným studentům uhrazeny veškeré náklady spojené s pobytem. Studenti tak mohou získané zkušenosti využít při hledání zaměstnání nebo v dalším profesním rozvoji. Absolvovaná stáž je navíc doložena v jejich Europassech.

Takto své zážitky a zkušenosti ze stáže líčí samotní žáci:

1. den 4. května (Václav Mydlil)

Dne 4. 5. jsme se ráno v 6:45 sešli před školou, kde nás vyzvedl osobní řidič s malým autobusem. Ten nás odvezl na Letiště Václava Havla v Praze k druhému terminálu. Po příjezdu jsme přešli k odbavení a bez komplikací se dostali až k odletové bráně, kde jsme čekali na naše letadlo do Malagy.

Let trval přibližně tři a půl hodiny a proběhl zcela bez problémů. Po přiletu jsme si vyzvedli kufry a přesunuli se k připravenému řidiči, který nás odvezl přímo před naše ubytování. Po příjezdu jsme si rozdělili pokoje a po check-inu jsme se sešli v obývacím pokoji, kde nám pan Ricardo, který projekt zařizuje společně s paní učitelkou Markovou, sdělil nejdůležitější informace.

Následoval rozchod až do 20:00, kdy jsme se všichni sešli na večeři. Čekaly na nás hotdogy, které připravila paní kuchařka.

Co se bude dít dál, uvidíme v následujících dnech.

2. den 5. května (Jakub Štifter)

Den jsme zahájili snídaní formou švédských stolů, kde nechyběl jogurt, müsli, šunky, sýry ani další lokální občerstvení. Ještě před odchodem na pracoviště nám bylo na ubytování podrobně agenturou a pedagogickým dohledem vysvětleno, jak bude fungovat systém rozvozu

studentů do jednotlivých firem, zejména pro ty, jejichž místo praxe se nachází dále od ubytování.

Po příjezdu do firmy jsme absolvovali úvodní prezentaci, během níž jsme se seznámili se zaměřením společnosti Ayuso Electromontajes, její strukturou a firemní kulturou. Bylo nám objasněno, jakým způsobem firma funguje a co konkrétně od nás jako stážistů očekává. Následovala diskuze formou otázek a odpovědí ve španělsko-anglické kombinaci, která prověřila naši jazykovou pohotovost i schopnost porozumění, když někteří zaměstnanci nebyli schopni odpovídat plně Anglicky.

Firma sídlí v menším objektu připomínajícím garáž, avšak její vnitřní vybavení bylo dostačující a hlavně funkční. V praktické části programu nám byl předveden elektrický rozvaděč, na kterém jsme měli za úkol odhalit poruchu. Po úspěšné identifikaci závady jsme rozvaděč kompletně rozebrali a jednotlivé komponenty systematicky roztrídili do krabic, jak nám bylo řečeno.

Po skončení pracovní aktivity jsme využili místní městskou dopravu a přesunuli se napříč Malagou zpět na ubytování. Po krátkém odpočinku a převlečení jsme vyrazili poznávat historické centrum města, kde jsme měli možnost blíže se seznámit s místní architekturou, kulturou a atmosférou. Den jsme zakončili společnou večeří na ubytování a poté následoval volný program až do večerky.

3. den 6. května (Liliana Kotašková)

Ráno jsme vstali a po snídani, kterou si každý vybral dle své chuti, na nás v 8:00 před ubytováním čekal autobus, který nás rozvezl do jednotlivých firem. Já spolu s Vojtou a Lukášem jsme ještě před začátkem práce stihli dojít pro kávu.

V 9:00 jsme se všichni zapojili do práce. Každý pomáhal svému přidělenému pracovníkovi s aktuálními úkoly. Já jsem se podílela na výměně předního kola na jedné z koloběžek a také na výměně kabelů. U další koloběžky jsme připevnili připravenou baterii a testovali její výdrž během jízdy. Nakonec jsme čistili zrezlou statorovou cívku z motoru a následně ji znovu připojili.

Po práci jsme se vrátili na ubytování a měli volný čas až do večere, která byla ve 20:00. K večeři se podávaly nudle se závitky. Večer se většina z nás šla podívat k moři na západ slunce.

4. den 7. května (Vojtěch Šišpela)

Dnešní den začínal nápodobně jako ty ostatní. Všichni španělé totiž zastávají především názor mañana a tudíž se snídane tradičně posunula z 7:00 na 7:20. Dnes jsem se rozhodl pro nadýchaný croissant a topinku s džemem. Hlavní náplní dne je ovšem práce a proto jsme již v 8:00 seděli v autobuse a odjížděli do svých firem. Já a Kuba Štifter jsme jako vždy vystupovali před Elektromontajes Ayuso.

Cílem dnešní směny bylo osazení nového rozvaděče NN třífázovými jističi podle přiložené projektové dokumentace (PD) a instrukcí našeho mentora Antonia. Jediným zádrhelem byla

pouze jazyková bariéra, jelikož úroveň mé a Kubovy španelštiny a Antoniovy angličtiny nebyla ani z jedné strany dostatečná, pro pochopení složitých elektrických zapojení. Vždy nám však pomohl překладаč a všemu jsme nakonec porozuměli. Tento úkol nám zabral celý den ale Antonio byl s naší prací velmi spokojen.

Po konci směny jsme se s Kubou rozdělili a zatím co on jel domů, já se vydal směrem k místní lezecké stěně SpaceBlock. Zde na mě již čekal můj spolužák Lukáš Brunclík a za nedlouho po registraci na recepci centra jsme již přelézali první bouldery. Po dvou a půl hodinách náročného boulderingu jsme nastupovali do autobusu, aby na nás zbyla ještě nějaká večere. Když jsme přijeli domu čekaly na nás rybí řízky s hranolkami a oblohou dle vlastního uvážení. Po vydatné večeři následoval už jen odpočinek na ubytování a večerka.

5. den 8. května (Lukáš Brunclík)

Ráno jsem vstával v 6:40 a po snídani nás společný autobus rozvezl do jednotlivých firem. Spolu se mnou jeli Lilliana, Vojta Moudrý a Václav Mydlil. V 8:30 jsme vystoupili u naší firmy E-tron, která sídlí v průmyslové oblasti poblíž letiště. Firma se specializuje na opravy elektrokoloběžek, kol, elektrických skútrů a dalších elektrických zařízení.

S Vojtou jsme si jako každé ráno dali kávu – na místo totiž dorážíme o půl hodiny dřív. Venku mezitím pršelo.

Se svým velmi milým mentorem Danim jsem začal den výměnou rozbitého tlačítka na ovladači rychlosti elektrokoloběžky. Následně jsme se pokoušeli „oživit“ baterii pro elektrokolo. Během dopoledne jsme si s Danim dali kávu.

Pak k nám Dani vzal na pomoc Václava. Dostali jsme za úkol vyměnit spálený DC-DC měnič za nový, což se povedlo, ale problém to bohužel zcela nevyřešilo. Displej sice začal fungovat, ale plyn ne. Přišli jsme na to, že bude potřeba vyměnit operační zesilovač, který však nebyl skladem, a tak se musel objednat.

Jako poslední jsme ještě vyměnili rozbitý akumulátor v robotickém vysavači.

Večer jsme se vydali autobusem do centra Malagy, kde nás čekala prohlídka města s průvodkyní. Ta nám poskytla zajímavý historický kontext k navštíveným místům a doporučila nám skvělé gelato, které jsme si s chutí dali.

Po návratu na ubytování jsme den zakončili výbornou večeří a dlouhou šachovou partií mezi Vojtou a Giuseppem.

6. den 9. května (Jiří Siegelbauer)

Dnešní ráno se od těch předchozích lišilo pouze v jednom příjemném detailu – snídane byla tentokrát skutečně připravena již od sedmé hodiny. Po snídani jsem v 7:44 nastoupil do autobusu a vyrazil směrem do firmy ServiHonda, kde trávím stáž.

Ve firmě je velmi přátelská atmosféra, což je i díky tomu, že tu nejsem jediný zahraniční stážista – kromě mě tu pracují ještě tři další studenti z Polska a Ukrajiny. Rychle jsme si sedli nejen pracovně, ale i lidsky, takže dny ubíhají v dobré náladě.

Dnešní směna byla o něco klidnější než obvykle. Dopoledne jsme se zaměřili na přípravu motorek určených k přepravě do Maroka – pečlivě jsme je kontrolovali, balili a připravovali na cestu. V druhé části dne jsme se věnovali standardnímu postupu pro uvedení motorek do provozu – měřili jsme tlak v pneumatikách, montovali různé části podle specifikací a dolévali olej. Také jsme zapojovali baterie a vše testovali. Celý proces jsme prováděli pod dohledem zkušených mechaniků, kteří nám ochotně radili a vedli nás. Velkou výhodou je, že někteří z nich mluví velmi dobrou angličtinou, což značně usnadňuje komunikaci a urychluje práci.

Večer jsme šli na večeři do El Balneario – Baños del Carmen, která se nachází přímo u pobřeží. Výhled na moře při západu slunce byl opravdu dechberoucí. Objednali jsme si několik druhů mořských plodů – krevety, chobotnice, kalamáry i mušle.

Po návratu na ubytování následoval už jen odpočinek a sdílení zážitků s ostatními.

7. den 10. května (Kateřina Kubičková)

Ráno jsme stejně jako ostatní dny začali snídání, která opět začala později. Dnes jsme měli naplánovaný výlet na celý den, takže jsme nemuseli spěchat na autobus do práce.

V 9:00 jsme vyrazili od našeho ubytování a zamířili do městečka Frigiliana. Od 10:00 jsme měli volný rozchod, během kterého jsme navštívili místní obchůdky a vystoupali na vyhlídku, odkud byl krásný výhled na okolní krajinu. V 11:00 jsme pokračovali do slavné jeskyně Nerja, kde jsme si mohli prohlédnout unikátní krápníky. Poté jsme se přesunuli do samotného města Nerja, kde jsme strávili přibližně tři hodiny volného času. Během něj jsme se prošli po místních plážích, navštívili historické památky a měli možnost si nakoupit v obchodech nebo ochutnat místní kuchyni. V 15:30 jsme se opět sešli jako skupina a vyrazili zpět na ubytování.

Po celém dni jsme šli všichni odpočívat a po večeři, která dnes místo v 20:00 byla o hodinu dříve, se někteří vydali do centra na White night a ostatní si šli užít volný čas na pláži, kde si zahráli fotbal nebo si užili příjemnou atmosféru při západu slunce.

8. den 11. května (Marek Buřič)

Přestože byl dnes víkend museli jsme i tak vstávat brzy, jelikož se v 8:30 konal odjezd směr Gibraltar. Někteří tak pochopitelně cestou v autobuse dospávali. Do cíle jsme dorazili kolem půl jedenácté. Zde jsme následně museli projít pasovou kontrolou, abychom mohli být vpuštěni. Tou jsme avšak bez problémů prošli a pokračovali směrem na vrchol The Rock of Gibraltar. Cestou jsme mohli obdivovat krásy zdejší přírody nebo úchvatné výhledy na Afriku a město... Překážkou nám částečně byli místní makakové, kteří zde žijí jakožto jediné volně žijící opice v Evropě. Ty se při našem výslapu chopili každé příležitosti nám ukrást nějaké jídlo. Poprvé se tak stalo, když jsem si chtěl vytáhnout pití a opička po mě skočila. Po druhé byli však vynalézavější a dokonce si dokázali otevřít zapnutý batoh, aby se k němu dostali. Výstup na vrchol však stál za to, jelikož ze shora byl dech beroucí výhled. Poté, co jsme slezli shora, následoval rozchod po okolí. To jsem využil tak, že jsme se spolužáky šli do nedalekého čínského all you can eat bufetu. Vstup zde byl za 18,5€ plus pití za 5€, avšak ten se za tuto cenu více než vyplatil. Neskutečně jsme se najedli, a to od pečených kachen až po sushi. Součástí byly i dezerty, jako například různé dortiky nebo zmrzlina. Nelze ovšem zapomenout i na šťavnaté ovoce, které bylo součástí nabídky. Byl to opravdu nezapomenutelný zážitek a můžeme tak poděkovat panu učiteli Krejsovi, že nám tuto restauraci doporučil. Odjezd z Gibraltaru byl naplánován na 17:00 a vše se zdálo perfektní, avšak na ubytování jsme se dozvěděli, že se musíme z nám neznámých důvodu přestěhovat na jiný pokoj, tato komplikace tak byla jedinou kaňkou na jinak úžasném dni.

9. den 12. května (Vojtěch Moudrý)

Ráno začalo klasicky – v klidu jsem posnídal a připravil se na odjezd do práce. Cesta trvala asi půl hodiny.

Pracuju společně s Lilianou, Václavem a Lukášem ve firmě, která se specializuje na servis elektrokoloběžek, takže většinu dne jsme se věnovali právě jejich opravám a údržbě. Je to práce, která mě baví – každý den je trochu jiný, člověk se naučí spoustu nových věcí a zároveň je to docela v pohodě prostředí. Tentokrát ale přišlo něco netradičního – dorazil majitel firmy a přivezl své auto, Chevrolet Camaro, které potřebovalo trochu péče.

Byla to příjemná změna, protože jsme se na chvíli odklonili od koloběžek a vrhli se na něco úplně jiného. Na tom autě byl problém s chladičem a celým chladícím systémem, ale dohromady jsme to zvládli dát do pořádku. Navíc to byla fajn příležitost se víc sblížit s majitelem a ukázat, že umíme i něco navíc. Celkově to byl povedený den, ve kterém jsem zase o něco víc pronikl do španělského pracovního života.

10. den 13. května (Vladimír Jiřík)

Den jsme začali klasicky snídání ze švédského stolu, poté následoval odjezd do firmy, který byl výjimečně posunut na 8:30.

Kolem 9:30 jsem s Matyášem a Kačkou dorazil do firmy Leiva bus, kde jsme den zahájili snídání v nedaleké restauraci. Po výborné snídani nám náš mistr Ivan zadal za úkol poklidit nepořádek na jednom z ponků. Po úklidu následovalo čištění podlahy v okolí montážní jámy. Po práci jsme se vrátili na ubytování.

Kolem 17:30 jsme vyrazili všichni na prohlídku zámku v Malaze, která trvala až do 20:00, poté už jen následovala večeře, kterou jsme si výjimečně museli dodělat, což nebyl velký problém. Pak už jen následoval odpočinek na ubytování.

11. den 14. května (Jan Prim)

Den začal jako každý jiný, snídání která se nekonala podle pokynů v 7:00 ale v 7:30. Po vyzvednutí obědových balíčků jsme se vydali autobusem do práce.

Po příjezdu se nás okamžitě chopil jediný zaměstnanec který slepoň trochu rozumí anglicky a jako první nám nařídil že máme vyvézt odpad. Člověk by si řekl že relativně velká firma jako Lifes Campers bude mít vlastní kontejnery a bude třídit. To ovšem není ani zdaleka pravda jelikož odpad jsme hodili do nejbližší popelnice kterou jsme viděli na ulici.

Následně jsem dostal za úkol výrobu dřevěných desek do obytných vozů. Začal jsem nařezáním palubek na formátovací pile, poté jsem je poskládal do sebe pomocí perodrážek a slepil silikonem.

Jako další jsem za úkol dostal výrobu šuplíků z dřevotřísky. Po nařezání a zabroušení desek na potřebný rozměr jsem je spojoval vruty které však neměly správný rozměr a neměl jsem vrták který dělá zahloubení pro kuželovou hlavu. Se špatným rozmerem jsem si poradil předvrtáváním děr pouze do jedné ze spojovaných desek a zahloubení jsem udělal pomocí bitu.

Jako poslední jsem asistoval s instalací střešních oken, pro které však byla udělána moc malá díra což působilo potíže.

Po příjezdu na ubytování jsme došli nakoupit do místního supermarketu a poté jsme se vydali na prohlídku pevnosti Gibralfaro. Po prohlídce jsme se šli vykoupat do moře a zpět do hotelu.

12. den 15. května (Štěpán Mikeš)

Je 7:00 a vstáváme. Každé ráno panuje na pokoji klidná a pozvolná atmosféra, kdy se pomalu chystáme do práce. Po probuzení jdeme na snídani obvykle si dávám opečené topinky se šunkou, nebo si v hrnku připravím kaši z ovesných vloček. Jelikož jsem si včera zaběhl osobní rekord, dnes mě trochu bolí nohy.

S dobrou náladou nastupuji do autobusu. Cesta do práce trvá přibližně 30–40 minut. Jsem na první výstupní zastávce, a tak bývám v práci obvykle dřív než šéf. To má svou výhodu, oceňuje mou dochvilnost.

Pracuji ve firmě Llantacars, která se specializuje na kola, ráfky a pneumatiky. Každý den k nám přijede kolem 40 zákazníků s různými problémy. Nejčastější z nich je zdeformovaný ráfek. Rád bych popsal postup jeho opravy.

Vše začíná u Miguela, majitele firmy. Ten sepíše protokol a předá potřebné informace obvykle Frankovi, který je zároveň mým mentorem. S Frankem sundáme kola z auta a přesuneme se k přezouvačce, kde sejme pneumatiku. Poté kolo upneme na osu, abychom přesně určili závadu.

Následuje defektoskopie a pak úkol, který dělám nejčastěji, i když ho nemám moc rád. Čištění kol. Na kolo se nastříká čisticí prostředek, nechá se chvíli působit a poté ho houbičkou smyjí. Přebytečnou vodu pak odstraním stlačeným vzduchem.

Vyčištěné kolo odnesu k Alejandrovi, který ho upne do rov-nací stolice a pomocí hydrauliky a úchylkoměru ho vyrovná. Při této operaci se často používá plamen, takže dojde k poškození laku. Firma naštěstí disponuje vlastní lakovnou a přípravou.

Tam pracovníci obrousí disk pneumatickou bruskou a předají ho Frankovi, který opět nasadí pneumatiku, aby se lak nepoškodil. U některých typů kol se navíc aplikuje lesklý povrch pomocí CNC stroje.

Kolo pak čeká už jen na finální lak. Používáme barvu, která zasychá do druhého dne. A tak dnes přicházím do firmy a hned mířím do lakovny. Tam odbaluji kola z ochranné fólie, umístím je na speciální vozík a vezu je k plnicí pistoli.

Dnešní den je výjimečný. Ráno přijelo Porsche 911 a Bentley, obě na renovaci kol. Od kolegů jsem se dozvěděl, že firma má skvělou pověst po celé Malaze a obsluhuje i velmi náročné klienty.

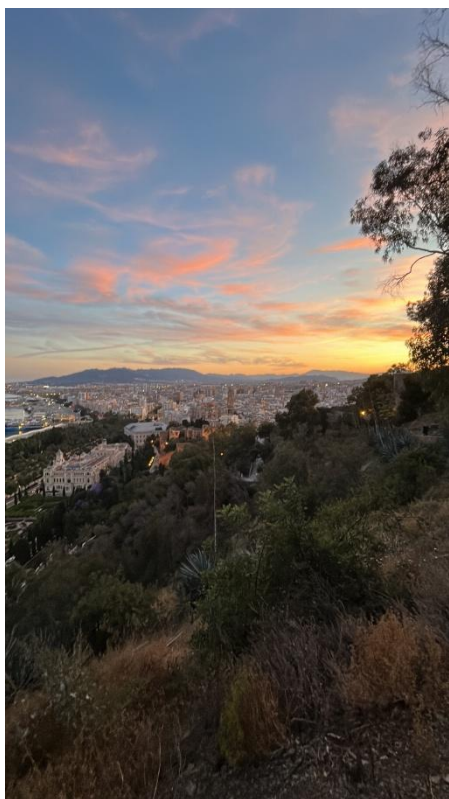
Dnes přezouvám pneumatiky, myji disky a nově jsem přiřazen ke Karlovi. Poprvé v životě nastavím geometrii na Seatu Leon. Fascinovalo mě, jak přesný je tento přístroj.

Po práci spěchám na ubytování, беру ostatním ručníky a plavky a mířím na autobus. Ostatní už se blíží na pláž, chtějí se opalovat. Potkáváme se tam, společně relaxujeme. Moře je studené, ale v tom horku příjemně osvěžující.

Po vydatném opalování jdeme zpět na ubytování na večeri. Dnes se podával „svatý Jakub“. Šunka obalená sýrem. Protože je dnešek výjimečný, jdeme si večer sednout na západ slunce poblíž slavné vyhlídky na Malagu. Pozorujeme nebe a shodujeme se, že bychom tu klidně zůstali ještě pár týdnů.

Je trochu smutné myslet na to, že zítra nás čeká poslední den. Rozloučení v práci, odevzdání klíčů od pokoje a odlet zpět do Čech.

Po západu slunce nasedáme na autobus a míříme zpět na ubytování. Dnešek byl opravdu nabitý.

13. den 16. května (Matyáš Novák)

Jelikož jsem nemohl usnout, vstal jsem rozlámaný v 7:30 a šel jsem se nasnídat. Na snídani jsem si dal čokoládové lupínky s mlékem, protože příprava této snídane je rychlá. Následně jsem se šel převléknout do pracovního oblečení a s ostatními jsme šli čekat před hotel na autobus, který nás vozí do práce. Ten výjimečně dorazil o 15 minut později.

Po příjezdu do práce – firmy Leiva Bus jsme se společně s Kateřinou a Vladimírem přivítali s naším mentorem Ivanem. Jelikož už nebylo moc co na práci, tak jsme zametali dílnu. Po nějaké době jsme se odebrali na snídani. Chodíme do jedné restaurace asi 150 metrů od firmy. Po snídani jsme stěhovali pneumatiky do skladu a poté jsme utahovali víko uložení vačkových hřídelů na motoru dodávky, na kterém jsme postupně v předchozích dnech měnili rozvodový řetěz. Nakonec jsme s Ivanem probírali technologická řešení a vynálezy a konstrukční řešení velkých strojů, jako například důlní rypadla. Pak jsme se bavili o tom, co nás nejvíce zaujalo na praxi. Pro mě to byla určitě návštěva firmy Technobus, která je naproti v ulici, protože je zde vybavení jako CNC fréza, rovinná bruska a soustruhy a probíhá zde oprava a zkoušky lodních motorů. Pak přišlo na řadu rozloučení.

Po návratu na hotel jsem se šel s mým kamarádem Honzou vykoupat do moře a pak jsme se vrátili na výbornou večeři v podobě masa a amerických brambor.

14. den 17. května (Celá skupina)

A je to tu! Nastal poslední den Erasmu a s ním přichází i pomyslný návrat do reality. Osobně musím říct, že jsem si po těch 14 dnech na Málagu už docela zvykl a určitě mi bude chybět. Vraťme se ale na začátek dneška a řekněme si, jak náš poslední den vypadal.

Jelikož se ráno nemuselo vstávat do práce, všichni jsme si s radostí přispali a myslím že nikdo z nás nevstával dříve než v osm. Následovala snídane, která byla spíše individuální záležitostí, ale každý jsme si ji náležitě vychutnali. Já jsem si dal takovou svou klasiku, dva toasty na slano se šunkou, chorizem a sýrem a jeden na sladko s marmeládou.

Check-out z hotelu byl stanoven na 11:00. Všichni se tedy pustili do balení svých zavazadel. “Já mám 22kg.” Nebo “Sakra já 23,5.”, to byly věty, které nás celým odpolednem provázely. Transfer na letiště pro nás měl dorazit až v 18:00. Nechali jsme tedy všechna naše zavazadla bezpečně uzamčena v jednom z pokojů a naposledy vyrazili do ulic Malagy.

Každý měl svůj cíl, někteří sháněli babičce magnetku na lednici, jiní se chtěli ještě naposledy vykoupat v moři. Všechno se ale dalo stihnout, jelikož jsme měli prakticky celý den. Oběd byla kapitola sama pro sebe. Většina z nás vyrazila s domněnkou toho, že nás jídlo na ubytování již nečeká, do nějakého fast foodu či jiné restaurace. Tato domněnka se však ukázala jako milná, protože na hotelu byly připraveny těstoviny s masem. Nikdo ale druhý oběd, po náročné procházce po městě, neodmítl, a tak jsme nakonec byli vlastně spíše rádi.

Netrvalo dlouho a šestá byla tu. Transfer nás odvezl přímo od hotelu až na letiště. Zde jsme však zjistili nemilou zprávu o téměř dvouhodinovém zpoždění našeho letu. To znamenalo zhruba pětihodinové čekání na letišti. Výhodou bylo aspoň to, že všechny formality okolo zavazadel a bezpečnostní kontroly mohly být vyřešeny v klidu a bez spěchání. Letadlo nakonec přiletělo až někdy kolem půl jedenácté a asi o patnáct minut později jsme začali nastupovat. Nějakou dobu trvalo, než se všichni usadili a start se konal až v půl dvanácté. Celý let až do Prahy však proběhl klidně a bez problémů.

No, a to je vše. Čtrnáct dní, užitých ve sluncem zalité Malaze popsaných ve čtrnácti zprávách. Na závěr by se snad slušelo už jen poděkovat všem, kteří se na organizaci našeho Erasmu podíleli a naší škole která nám tuto stáž umožnila absolvovat.

Děkujeme